

Nişâbürek Yürük Semâî

Gel ey sabâ o gül-i hoş-nümâyı şöyleşelim

Yürük Semâî

Kassamzâde

Gel ey sa bâ o gü li hoş

nü mâ yı söy le şe lim Ü mî di lût

fi le har fi ve fâ yı söy le şe lim

câ nım ye lel le le lel li mî rim te rel

le le lel li öm rüm te lel le le lel li

ve fâ yı söy le şe lim

A man a man gö nül ol tıf lı iş ve per

dâ zin dâ zin

Gel ey sabâ o gül-i hoş-nümâyı şöleşelim

Ya kın da baş la dı ğım nev e dâ yı söy
le şe lim Câ nım ye lel le le lel li
mî rîm te rel le le lel li öm rüm te rel
le le lel li e dâ yı söy le şe lim (SON)

Gel ey sabâ o gül-i hoş-nümâyı şöleşelim.
Ümîd-i lûtf ile harf-i vefâyı şöleşelim.
Aman aman gönül ol tıfl-ı işve-perdâzın,
Yakında başladığım nev-edâyı şöleşelim.
Vezni : Me fâ i lün / me fâ i lün / me fâ i lün / fe i lün

- SABÂ : Gün doğusundan esen hoş ve lâtif rüzgâr.
HOŞ-NÜMÂ : Hoşluk gösteren
ÜMİD : Ummak. Emel. Arzu. Ricâ.
LÜTF : Güzellik, hoşluk. * İyilik, iyi muâmele.
HARF : Her şeyin ucu, kenarı, sivri ve keskin kıyısı.
VEFÂ : Ahdinde, sözlünde durma.
TIFL : Küçük çocuk. * Her şeyin dîz ve parçası. * Batmaya yakın güneş. * Kıvılcım.
İŞVE-PERDÂZ : Naz tertip eden.
NEV-EDÂ : Yeni haller.